

Panenska

Kanalizační systém byl jeho domovem. Povrchu se jednoduše děsil. Vypozoroval, že normální se často zabíjejí mezi sebou a tak věděl, že s ním by zajisté neměli to nejmenší slitování. Přesto tam občas musel - tak vycházel alespoň pod rouškou noci.

Bydlel tu již tak dlouho, že si přesný počet let nedokázal vybavit a vlastně mu na něm vůbec nezáleželo.

Byl ve své kobce sám. Kanálek vedoucí do ulice mu přinášel vzduch a denní světlo a on jím trávil hodiny koukáním na nažloutlou oblohu. Pro pohodlí si sem dotáhl několik matrací, spoustu různého haraburdí, knih, pornografických časopisů a společnost mu zdatně dělala opotřebovaná nafukovací panna. Měl by si sehnat novou.

Byl to smutný život, ale byl to život.

Nohy a záda měl pokřivené ale ruce, to nejdůležitější, jak si rád říkaval, fungovali dobře, jen mu chyběl malíček a občas nemohl sevřít levou pěst. Některé dny jen dlouhé hodiny ležel a snil, snil o životě, který by mohl mít ale nikdy neměl. Vlastně už si ani nebyl jist jaké to bylo předtím, přecijen byl ještě dítě, odstrkované, nenáviděné a odporné. Ano, už tehdy jej normální nechtěli mezi sebou a copak teď? Utýrali by jej k smrti a smáli by se u toho.

Rozhodl se, že zůstane sám, tak to prostě musí být. Jen tak může žít.

Vzal zavařovací sklenici s dešťovou vodou a důkladně se napil. Vodu si nechal stékat kanálky přímo do sklenic a i kdyby delší dobu nepršelo - měl zásoby v podobě několika plných barelů. Už ví, jaké je to zažít pořádné sucho a chápe, že příště by to nemusel přežít. Snaží se být připraven na všechno.

Jeho domov byl po těch letech takřka dokonalý. Připravený na jakékoliv situace a katastrofy. Znal všechny chodby nazpaměť. A navíc jeho důmyslné pasti dokázali zastavit jakéhokoliv zlotřilého vetřelce. Normální to už pochopili a do kanálu poslední roky prakticky vůbec nechodí, takže se přísun čerstvého masa, předmětů a různých zajímavostí ustálil prakticky na nule.

Krys a podobné havěti bylo naštěstí ještě pořád dost.

Nenadály šramot na ulici ho vytrhl se snění.

Opatrně přiložil oko k odtoku a pozoroval část ulice, ve které znal každý detail.

Byl tam pohyb.

Skupinka normálních si to štrádovala po ulici a mluvila.

"Já bych tu svini hned rozmrdal"

"Neblbni vole, prodáme jí"

"Hmmm blmmmm"

"Drž hubu!"

"Neřvi vole, tady to není bezpečný"

"Ty mě sereš ještě více než ta svině"

"Drž hubu"

"Blmmmm hmmmmm"

"Ty vole neserse, vůbec se do mě nesor ty debile!"

Plesk.

"Já tě zabiju!"

Křup

Plesk

Bum

Prásk. Prásk. Prásk.

Rychlé kroky. Prásk.

Přímo před obličej mu dopadla hlava nějaké ženy. Měla zalepené ústa. V očích strach, bolest a šok. Všimla si jej. Musela si jej všimnout. Zírala mu přímo do očí. Zalezl.

"Krávo blbá. Vidíš co jsi udělala?"

Chytl ženu a otočil ji obličejem vzhůru. Načež jí kopl do žeber.

"Aaahmmm aaahhh"

Pak ji znásilnil.

Seděl tiše ve své kobce. Za po několika minutách už byl na ulici téměř absolutní klid. Muž odešel a nechal zraněné a svázané děvče svému osudu. Tedy vykrvácení na ulici.

Dodal si odvalu a vyhlédl ven. Začínalo se stmívat a ona tam pořád ležela. Cítil ji. Stejně tak mrtvolu druhého muže. Rozhodl se využít příležitosti.

Dnes bude vydatná večere, která mu napochodovala přímo do kuchyně.

Prošel kanály k nejbližšímu výlezu a pomalu - opatrně jak jen to jde - vykoukl na ulici.

Zastřelený muž byl blíže. Bude dřina jej dotáhnout do kanálu, ale odhadoval, že to bude stát za to. Nejprve se ale rozhodl věnovat dívce.

Byla živá. Domlácená. Ruce spoutané. Minimálně jedna noha postřelená. Když se opatrně přiblížil tak na něj vytřeštila oči. Je velice pravděpodobné, že tak zrůdného člověka ještě nikdy neviděla. On se zastavil, naznačil přátelské úmysly. Nemluvil. Už si nepamatoval jak se to dělá.

Po chvíli už ji táhnul do svého obydlí. Ona se mu v důvěře anebo pomatení snažila co nejvíce ulehčit práci. Ve svých komnatách ji uložil k jedné zdi a rychle přivázal za pouta ke trubce. Zprvu si myslela, že se snaží ji pouta sundat. Zareagovala pozdě.

On však jen na chvíli odhopsal pryč.

Přehraboval se ve smetí a nakonec se vrátil - dobře vybavenou lékárníčku v rukou.

Dívce se ulevilo a nechala se ošetřit.

Mužík se nakonec rozhlédl se po své kobce. Chytil nafukovací pannu a vyfoukl ji.

Nějakou dobu ji nebude potřebovat.

Autor: Firejs

Hodnocení prvního kola

Dawen: 2

Cheky: 2

Ssyx: 3

Tína: 3

Viky: 3

Průměrná známka: 2,6

Hodnocení druhého kola

Dawen: 2.

Cheky: 4.

Ssyx: 7.

Tína: 4.

Viky: 6.

Výsledná pozice: 5/7

Dawen

Klidně mě kamenujte, že jsem jednoduchý, že mám rád pokleslou zábavu, nemám vkus, baví mě nízký humor a tak dále... Ale prostě autor to zvládl. Předložil dobře napsaný příběh z pustiny, který byť je hnusný a nechutný, tak je naprosto uvěřitelný (ono to asi bude tou nechutností a cynismem, protože obojí do pustiny patří). Na závěr tedy shrnutí. Krátké, jednoduché, zvráceně směšné. Skvěle odvedená práce. Těším se na další práce autora.

Cheky

Nejsem si úplně jistý, co o mně vypovídá skutečnost, že jsem se u četby téhle věci smál. Asi na mne mají negativní vliv všechny ty hentai variace na Krásku a zvíře. Je tam pár chyb ("ruce fungovaly", ne "fungovali"), naštěstí je celá věc tak krátká a jednoduchá, že ani nedala autorovi možnost nasekat podobných chyb více. Je to lehké čtivo, vše podstatné je řečeno, nepodstatné věci neruší, pozadí je naznačeno způsobem lehkým a plně dostačujícím. Prostě takové roztomilé povídání o zrůdě. Ale nic víc.

Ssyx

Na romantický příběh o nové lásce kanálového mrzáčka příliš krátké, na rychlou perverzní mangu málo obrázků a příliš chyb. Přesto jsem se celkem bavil osvěžujícím cynismem autora. Mám však silný pocit déjà-vu, že něco velmi podobného jsem už někdy četl.

Tína

Panenska je jednoduchá, nechce vzbuzovat otázky, nepředkládá žádná dilemata a na nic si nehraje – a jako taková funguje téměř dokonale. Jejím cílem bylo dle mého vyvolat pousmání, protože hlavním hrdinou je zrůda, tedy jí, navzdory její zřůdnosti, fandíme, a když si splní sen a unese si do brlohu traumatizovanou oběť znásilnění, aby ji znásilněními traumatizovala dál, znamená to asi, že všechno dobře dopadlo, protože hlavní hrdina je spokojený. Na to, abychom litovali jeho novou přítelkyni, nedostala dost prostoru, nic o ní nevíme a je charakterizována vlastně jen tím, že je (dvojnásobnou) obětí. Takže pokud Panenska nemá vyšší ambice než pobavit, své poslání splnila. Konec za až tak předvídatelný nepovažuji, přece jen mohly romantické povahy doufat v to, že si zrůda vzpomene na své ztracené lidství, a pokud už dívku nezachrání, pak z ní aspoň ve své noře učiní rovnocennou partnerku. Což se nestalo a konec se mi líbí – číši z něho přímo zřůdná spokojenost :-)

Povídka je krátká, což je v případě tak jednoduchého tématu jen dobře, svižná (jediná akční scéna příběhu je popsána takto: Plesk. "Já tě zabiju!" Křup Plesk Bum Prásk. Prásk. Prásk. Rychlé kroky. Prásk.) a čtivá. Na druhou stranu jsou o to výraznější chyby, kterých je plná (namátkou opět shoda podmětu s přísudkem a čárky v souvětích, např. „Nohy a záda měl pokřivené ale ruce, to nejdůležitější, jak si rád říkával, fungovali dobře, jen mu chyběl malíček a občas nemohl sevřít levou pěst.“, nebo chyby, které jsou snad jen překlady a přepisy, např. „Nenadály šramot na ulici ho vytrhl se snění.“). Autor neumí správně napsat uvozovky v přímé řeči, a co je horší, tečkou za přímou řečí snad vyloženě pohrdá. Povídky by prospěl nezávislý čtenář, který by chyby vychytil, protože jsou víceméně zbytečné. Je škoda, že se tak nestalo, povídka mi při čtení rychle utíkala a jsem ráda, že postoupila do druhého kola

Viky

Postapo variace na zvoníka od Matky Boží. Krátké, má to spád, že ani moc nevadí zjevná pointa. Na druhou stranu na to, jak je to krátké, je tam chyb jak máku, které by mohl odstranit nejen schopný předčtenář/betareader, ale i automatická kontrola jazyka v textovém editoru. Na kráse povídky nepřidává ani vzhled, poslat černý text s bílým zvýrazněním je podvuhodná úchylka. Takhle nějak si představuju průměrnou povídku, která si zaslouží hodnocení za 3, tedy "dobrá". Nci moc špatně, ale taky nic extra dobře. Níže jsou poznámky k jednotlivostem, co mne zaujaly při druhém čtení.

- "Kanálek vedoucí do ulice ... a on jím trávil hodiny koukáním na ..." Tato věta je pahýl.

Pomožte čtenáři tím, že ji přepíšete (třeba "a on trávil hodiny koukáním skrz něj do ulice" nebo lépe "a on skrze něj dlouhé hodiny zíral do ulice").

- čárky, ji/jí, nenadály šramot? Au!, tečky, "za po několika minutách",

- pozoroval část ulice, ve které znal každý detail - takže mohl pozorovat i jinou část ulice, kde každý detail neznal? Proč to měl tak rozdělené? Aby měl co objevovat v příští desetiletce?

BTW já se nesmála, ani mi to nepřišlo směšné, ani úsměvné, prostě jenom nemastně neslaně normální.

Meehail

Známka: 3

Poviedka sa relatívne dobre čítala, keďže autor šetril slovami. Niekedy menej, niekedy viac, ale fungovalo to pomerne dobre. Miestami však až príliš, dialógová sekvencia vyzerá ako rýchlo natúkané poznámky, z ktorých je ešte potrebné napísať čitateľný text.

Poviedka obsahuje klasické žánrové prvky, ktoré nie sú originálne, ale v krátkej poviedke sa priam žiadajú. Poviedke však chýba úderný koniec. Dôraz dávam na atribút, pretože koniec tam je, dokonca sa aj snažil byť úderný, ale nevyšlo mu to. Od začiatku som vedel, do čoho poviedka vyústi, a v kombinácii s uhlom pohľadu mužíka tak poviedka premrhala myšlienku. Zaujímalo by ma, či by to fungovalo, keby sa v polovici poviedka preniesla z pohľadu mužíka na pohľad ženy. Jej uvedomenie si, že sa stala „panenkou“, by fungovalo, narozdiel od použitého riešenia.

Jazykovú stránku prenechám kompetentnejším, poznamenám len, že autor rovnako šetril čiarkami a interpunkciou všeobecne. Takisto odporúčam nepoužívať formátovanie s voľnými riadkami medzi odstavcami. A predpokladám, že úvodzovky v češtine sú rovnaké ako v slovenčine, teda iné než tie použité v poviedke.

Technická poznámka: Pozor na odkazovanie v tretej osobe, autor prešiel plynule od postavy mužíka k jednej z mužských postáv bez toho, aby to uviedol. Ak si človek vyberie len vety, kde osobné zámeno nahrádza postavy, dostane mätúce:

Přímo před obličej mu dopadla hlava nějaké ženy. Zalezl. Chytl ženu a otočil ji obličejem vzhůru. Načež jí kopl do žeber. Pak ji znásilnil.